

המוכר שדרה פרק תשיעי ערכין

מסורת הש"ס

(א) ר"ה ט. דברים סא. לעיל (ב: ג: ט) מגילה דף: (ד) ופ"י רש"י מפרקי ק"י: (ד) [לעיל כב: ד"ק ג: (א: ט)] [ב: חוספס מגילה ג. ד"ה וילן ובאר דוכמי מנו ערשם שם בלדו] (ו) [חוספס פ"ה ה"ו] (ז) [דמלכ ג: (א: ט)] [ירמיה סא:]

מוסף רש"י

שנת חמשים עולה לבאן ולבאן. שנת היובל ושנה לנאום על שמיטה (ד"ה ט) שנה היובל הוא מיוצב עבר ומיוני אותם שנה אחת ליובל הכא (ועיל דה: ובענין עריל יב). שלא יאמר הקדש יוצא בלא פדיון. גזירה שנה אחת הקדש נמור דלא לחולין בלא פדיון (ב"ש דף).

שינוי נוסחאות

(א) ולא מני יוצלות [מיכת שמיטין וזחור' ו' מתקן] (ש"ס) (ב) והיון בה (א: ט) [דברים (הסלה) אשר עשית לו] (א: ט) [וכה בה: ד"ה ו' פ"ק] (ג) פ"ק לך. ס"א אל הקדש קציר אלא לך. [סכר המלך] (א: ט) [גנאלי, נבאלי, ו' וכת יפה עשיתם (ש"ס).] [דמית ליה להכניס (ש"ס).] [מקח פס"ה לעיל] (ש"ס) [ד"ה דרבי אבוי מוכח דגרסא ח"ל רבי אבוי שאל יאמר, ט' לו ומה ק' לו] (ש"ס) [ממכר ממכר בית כנסת וכן הקדשו יואל כנס (ש"ס).] [ל' כשרה החרם שיה היה דפיק ליה אחר נפאק ל' להכניס (ש"ס).] [ב"ס: מומי, ו' עשיתם בכלל וסא (ש"ס).] [ו' והסם ז"ק, ס"ה בית הרה ליה (ש"ס).] [טו' חור מלבער (ש"ס).] [המיו"ט אהיה שאלן להם חומה בעיירות, ו' דמכר בהו ומשכ (ש"ס).] [ו' ופגע בו יובל (ש"ס).] [י' מיכת הי מתקן (לא) הגיע יס' י"ב חודש, ז"ש, כ"ן אפילו שטוריו (ש"ס).] [כ"ן לו ערעל יובל (ש"ס).] [ד' ומתחלקת לכהנים סא] (ש"ס) [הקדש יואל (ש"ס).]

שיטה מקובצת

רש"י ד"ה קציר ב' קציר. גליון. ונראה לפ"ש. גם ירדה שת קציר לך כלומר שבא סופה כמז דאן חזק (יואל ד' ג') שלחו בלזי כי בשל קציר, פ"ה גם ירדה בא סופה ובלו בשבוי שבות עמי עשרת השבטים גלתה ירדה ובלו גם הם עמם. הרא"ש ד"ל:

רבינו גרשום

[תניא לרבנן. אצטרך למינני ויצלות כדי קדש שמיטה בזמן: אלא ל"י ירדה דאמר. דרעוה נמי לכאן ולכאן ליובל ולמנות ממנה א' ב' ג' ד' עד ד: למא ל'. למינני ויצלות בשמיטין סגיא: הא ודאי. דתני אין ביאתן בימי ירדה מנו ויצלות אלא כרבי ירדה דל' ירדה לא אצטרך לך מנו שמיטין ויצלות מאחר שגלו שבט ראובן ושבת גר: וחיוני בלא מקץ שבט עמיש

תשלחו מקץ שש שבט עמיש בעי ל' לטוף שש דהיינו ועברך שש שנים: ואמר רב נחמן בר יצחק. (ועברך שש שנים) שש שנים ויצלות כרבי ירדה שש שנים יעבור ותבטלתי בשביעית יצא לחפשי והאי קאמר מקץ שבט שנים תשלחו היינו שבע לנרע שריתי עד ירבע לעבור עד יובל ואם נרעו שתי שבע שנים עד קודם ליובל דהיינו דמקץ שנים יוצא ביובל אלאמא דליובלות נמי דנו מנו מאחר שגלו שבט ראובן וגר: אמר לך תנא. הווא דכתיב מקץ שבע תשלחו בתוכהב כתיב דקאמר להו נביא בתמיתא דרבי ורנחיה השליחםן כלומר וד קיימם מקץ שבע שנים תשלחו ולא שהיה יובל הווא דהכתיב וישמענו וישלחו. אלאמא הווא נתיג יובל: אלא א"י יוחנן ירמיה החזיר. לשבט ראובן רדד וראשית מלך עליהן ויצאתו יובלות: ומנא לן הדרתי. מרקא מתנבא נביא כי המוכר אל הממכר לא ישוב כלומר שבעת יודיבל כבתחלה ולא ישוב שרות לבעליהן ש"מ דהדור שבעת ראובן ודא ס"ד אלא הדור מה צורך לו להחבתא שביטל יובל וזלמא בשל משהט שגלו שבט ראובן וגר אלא ש"מ דהדור וכשתאוב היה מוכרין ואמר שיטבל: ויאמר יאשיהו מה הציון חלו וגו' וכי מה טיבו של יאשיהו בבית אל. והלא בית אל של מלכי ישראל היתה אלא ש"מ שהחזירן ירמיה וראשית מלך עליהן: [בת קציר]. קציר הוא כמו קצין שבהרבה מקומות מתחלף נון ב' ונכונדנרע וכוונדנרע ירמיה ויאשיה היתה בתחלה מלך על יהודה: [בתי החצירים]. לא כפרים שאין להם חומה: ונתנין להם בתי יפה שבתי. ק"י חומה ובה יפה שבשתי. כיצא גנאלי מיד לאחר שסמכר ונגאלין ב' י"ב חדש בבתיים והיו כח יפה שבשתי ערי חומה: בערעקן ב' שטור ודא דמי שנים שאכל הפירות: ויוצאין ביובל. [אם לא נגאלה כלומר שאין נחליטין ללוקח וישבטנין גנאלין בגרעין כספ. כשנורו ואין דומין לשרות הפירות] אלא לאחר שתי שנים ואלו נגאלין

המוכר שדרה פרק תשיעי ערכין

הניחא לרבנן. דפליגי עליה דר' יהודה [דאמרין] שנת חמשים אינה ממניין השמיטין אצטרך לממני יוצלות דקאמרמס: **אלא לרבי יהודה דאמר שנה חמשים.** הוא שנת יובל ועולה נמי למנין שמיטה הבאה ל"ל לממני יוצלות בשמיטין סגיא משבט לשבט שנים יעשו שמיטה לעולם שאין שנה מפסקת בנתיים ואין כאן שום טעות: **ודאי.** דקמני לעיל מנו שמיטין ויצלות דימי עזרא דלא כר' יהודה: **ולא מנו יוצלות.** [כ' דימי סנחריב: **והא כסבי.** בלדקיה: **מקץ שבע שנים פשלנו וגו' וסיוין זה מקץ שבע שנים.** משמע לאחר שבע שנים שאף שנה שביעית [ג'] והא [ד'] כתיב ועברך שש שנים: **שש נאמרה.**

דכתיב (שמות כא) **שש שנים יעבד: ושבע לנרע.** שהנרע אינו יואל עד היובל ואם נרעו ופגע יובל בשנה שמינית לרעיטו יואל ביוצב. אלמא דימי בלדקיה הוה יוצבולדקיהו דימי חורבן הבית [טו] דהו כמה וכמה דורות אחר גלות סנחריב: **בסופה כתיב.** דקא מוכח להו ירמיה וקאמר להו השלחתם באתון שנים שהייתם חמשים אל תשלחו: **דכתיב.** דימי בלדקיהו כי המוכר אל הממכר לא ישוב דקאמר להו סופסם גלותו ויהא יובל בטל ולא יחזרו עדות לבעליהן: **אפשר יובל בטל.** משגלו שבט ראובן וגר ונביא מתנבא עליו וכו': **מה טיבו על יאשיהו כתיב.** חזר דהא קרא בלדקיהו כתיב כסביה חזר [טו] לבער עבודת כוכבים שבאצך ישראל וצית אל של מלכי ישראל היתה ויאשיהו מלך יהודה מה טיבו זה: **ק"י.** קאין דנו"ן מתחלפת בדר"ש דכתיב כנכוד נכר ו' כנודח ראלר (א: ט) **מתנאי' צמי החלרים.** שאין להם [ו'] לעייתו

חומה: לא יפס. דמפרשם גנאלין מיד ואין צריך להממין שני שנים ביד הלוקח והיינו ככמים של ערי חומה: **וגרעוין כסף.** שנמכה לו הלוקח לפי שנים ששהו צידו כשדות דכתיב [ט'] (ויקרא כה) **ומשכ דא שני ממכרו וגו': גב' על שדה הארץ יחשב.** צמתי החלרים כתיב: **וגרעוין כסף.** אם צא לגאלם קודם היובל: **מאי קאמר.** מהיכא תיתי דלא יאלו ביוצב הלא הוקשו לשדה אחוזה ולמאי אצטרך ביוצב יאל: **ופגע [ט'] יובל בשנה שניה.** לנחיתתו שז זה שלקחה מן הגזר: **ללוקח [ז] הוי.** דהי מנאל לעיל גאלה אחר מיד הקדש הגיע היובל סא] ולא נגאלה היה חלוט לו: **לכהנים נפקא.** דהמקדש שדה אחוזה וגאלה אחר יואלה לכהנים ביוצב. ולהכי נקט שנה שנייה דאי פגע בשנה ראשונה לא אצטרך ביוצב יאל דמי דמיתת ליה לבתי ערי חומה כמתי לא חילטת ליה ונפיק ביוצב דהא יש לו כח יפה שצדשות: **אפילו לא גאלו.** אחר נמי לפיסק מיד הקדש דהא כתיב וביוצב יאל דלא אצטרך למכתב משום מכר הדיוט דהא חתקם לשדות: **זן לו יפס כחו צממכרו.** שגואל מיד שדה מוגרם עריהם וצמי ערי חומה גואלין **ויאלו** ציוצב ולא הוה כמז בית הוה אמנא אפילו [כ] שטרי ומטלטלין של לו יס מכרן ויואלן לו [כ] ביוצב: **ופלוגא דרבי אושעיא.** הא דאמר רב הווא לעיל מקדש בית צמתי חלרים וגאלה אחר מיד הקדש יואלה **מירו וחוורת** לבעלים ביוצב פלוגא ארעיא: **כנל ונסן כספך וקס** לו. שהלוקח כלום מיד הקדש יקום המקח צידו לעולם: **בשפרט לך הכסו.** בגואל שדה אחוזה של חלרים מיד הקדש דיואלה מירו ומתחלקת [כ] האי הוא דלפקיה צממנא צהדיא כנלל ונתן הכסף וקס לו: **אלז פנך.** צמתי החלרים דקיימי כנלל וקס לו ולא נפקא [כ] מידא דלוקח: **ויצול יאל.** לרבי אושעיא ל"ל: **השלם בעי.** להשלם לו שנה אחת משתי שנים שהא רלויה לשנות עד לוקח דמנאל לעיל בריש פירקין [כ]: **אללה שנה אחת לפני היובל:** משלימין לו שנה אחרת לאחר היובל: **פינא כווסיה דרב הווא גרסינן.** כרז הווא דאמר לעיל מקדש בית צמתי החלרים וגאלה אחר מיד [כ] מקדש יואלה לבעלים ביוצב: **וסיוצבא דרבי אושעיא.** דאמר דקיימי צידא דלוקח: **וגואלו לעולם.** ואפילו גאלה אחר גואלה מירו ולא הויה כשדה אחוזה דכתיב זה [ויקרא כ] לא יגאל עוד: **גאלה אחר מיד הקדש ופגיע יובל ולא גאלה.** מקדש מירו חוורת לו צמנס:

ממני' [תקיש יוצא בלא פדיון]: ומנלן. דאניה יוצאה בלא פדיון מכן לוי [שיפא] בוחו כמסביר כדנתן לקמן הכהנים והלויים מוכרין לעולם וגואלין לעולם חורע בוחו בהקדשו כדאמרנן לקמן דאני יוצא בלא פדיון **ישראל** שחורע בוחו כמסביר שחורע גואל אלא לאחר ב' שנים: [והתם מנלן. דאין הקדשו של לו יציא בלא פדיון: דתניא ואשר יגאל מן חלויים יוצא מסביר בתי ועיר אחוזות ביובל: שומע אני. ושאפילו מיר כעבדו שחורעו ומטלטלין שחורעין ביובל:] ח"ל בית וקין [אחוזות] שחם קרקע למעוטי חתי: אי"י כח תל' מסביר דמשמע כל מסכר. לא להכי כתיב אלא להכי מסביר [של קרקע] הוא דיוצא [בתנן] ביובל אבל תקישו אפילו קרקע אין יוצא בתנן בלא פדיון וכ"ש הקדשו של ישראל שחורע יוצא מהקדש בלא פדיון: [והאי קאמר רב הונא דמקדש בית צמתי חלרים וגאלו אחר מיד הקדש דיוצא מיד ביובל וחזרות לבעלים. והיוני פליגא דר' אושעיא דאמר ר' אושעיא] חבל חיו כנלל ונתן הבקא וקס לו. בין מקדש ביתו בין מקדש שדה אחוזות בין מקדש בית בבתי ערי חומה בין בבתי חצרים שהוא של פודה ואינו יוצא מירו ביובל: [בשפצור לך וכתובת. כגואל כעבד אחוזה מיד הקדש והיה חשדה בצאטו ביובל לכתן תהיה שדה חוה דפריק לז אחר ונפקא לכתנים ביובל:] אבל בחלוו תנן. גואל בתי חצרים מיד הקדש: בקרישין קיימי. ואינו יוצא מירו ביובל וחזרה דרב הונא: [אלא לר' אושעיא וביובל יצא דכתי חצרים למא ל': לא נצריבה האי וביובל יצא אלא למוכר בית בבתי חצרים ופגע בו יובל יא' לא לשדה אחוזה מדינית לית] השלמה בעי. [דכתניא בריש פירקין אכלה שנה לפני ויבלי משלימין לו שנה אחת לאחר היובל]. וס"א דלא ליקום ביובל אל משלימין לו להכי אצטרך וביובל יצא דאין משלימין לו: [תניא] בותיה דרב חונא. כדקאמר גואלו אחר מיד הקדש הגיע יובל ולא נגאל דחזור לבעלים ביובל. היינו תיובתא דרבי אושעיא דאמר קאמר אלא תוך כדקיימי קיימי דלא מירי ביובל:

יאמר [תקיש יוצא בלא פדיון]: ומנלן. דאניה יוצאה בלא פדיון מכן לוי [שיפא] בוחו כמסביר כדנתן לקמן הכהנים והלויים מוכרין

לעולם וגואלין לעולם חורע בוחו בהקדשו כדאמרנן לקמן דאני יוצא בלא פדיון **ישראל** שחורע בוחו כמסביר שחורע גואל אלא לאחר ב' שנים: [והתם מנלן. דאין הקדשו של לו יציא בלא פדיון: דתניא ואשר יגאל מן חלויים יוצא מסביר בתי ועיר אחוזות ביובל: שומע אני. ושאפילו מיר כעבדו שחורעו ומטלטלין שחורעין ביובל:] ח"ל בית וקין [אחוזות] שחם קרקע למעוטי חתי: אי"י כח תל' מסביר דמשמע כל מסכר. לא להכי כתיב אלא להכי מסביר [של קרקע] הוא דיוצא [בתנן] ביובל אבל תקישו אפילו קרקע אין יוצא בתנן בלא פדיון וכ"ש הקדשו של ישראל שחורע יוצא מהקדש בלא פדיון: [והאי קאמר רב הונא דמקדש בית צמתי חלרים וגאלו אחר מיד הקדש דיוצא מיד ביובל וחזרות לבעלים. והיוני פליגא דר' אושעיא דאמר ר' אושעיא] חבל חיו כנלל ונתן הבקא וקס לו. בין מקדש ביתו בין מקדש שדה אחוזות בין מקדש בית בבתי ערי חומה בין בבתי חצרים שהוא של פודה ואינו יוצא מירו ביובל: [בשפצור לך וכתובת. כגואל כעבד אחוזה מיד הקדש והיה חשדה בצאטו ביובל לכתן תהיה שדה חוה דפריק לז אחר ונפקא לכתנים ביובל:] אבל בחלוו תנן. גואל בתי חצרים מיד הקדש: בקרישין קיימי. ואינו יוצא מירו ביובל וחזרה דרב הונא: [אלא לר' אושעיא וביובל יצא דכתי חצרים למא ל': לא נצריבה האי וביובל יצא אלא למוכר בית בבתי חצרים ופגע בו יובל יא' לא לשדה אחוזה מדינית לית] השלמה בעי. [דכתניא בריש פירקין אכלה שנה לפני ויבלי משלימין לו שנה אחת לאחר היובל]. וס"א דלא ליקום ביובל אל משלימין לו להכי אצטרך וביובל יצא דאין משלימין לו: [תניא] בותיה דרב חונא. כדקאמר גואלו אחר מיד הקדש הגיע יובל ולא נגאל דחזור לבעלים ביובל. היינו תיובתא דרבי אושעיא דאמר קאמר אלא תוך כדקיימי קיימי דלא מירי ביובל:

לג.

עין משפט ונר מצוה

ג א מ"י פ"י מהלכות שמיטה ויוצלת ה"ו ז ו' כהשגות וכו':
נא ב מ"י שם פ"י סלס י:
גב ג מ"י פ"ה מהלכות ערכין הלכה ד:

תורה אור השלם

1. מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר יקבר לך ועבדך שש שנים ותשלחו קפשי מעמרך ולא ששמו וביתנים אילי ולא הסו את אונם: ירמיה לז די
2. כי יקבר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחו קפשי מעמרך: דברים טו יב
3. ושמעו כל החרים וכל העם אשר באו בבית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו ופחשים ללכת עבד כם עד וקשטו וקשלו:

ירמיה לז י
4. כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד בריים וקחם בי חזון אל כל המונח אל ישוב ואיש בעונו יתנו לו יתקדש:

יחזקאל יג
5. ויאמר מזה הציון חלו אשר אני יראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מזהה ויקרא את הדברים [ג] על המזבח מלך עליהם רב נחמן בר יצחק אמר מהכא **גם** יהודה שת קציר לך [ז] בשוובי שבות עמי: **מתנאי'** בתי החצרים נותנין להם כח יפה שבבתי ערי חומה וכח יפה שבשדות [ט] ונגאלין מיד וכל שנים עשר חדש כבתיים ויוצאין ביובל ובגרעוין כסף כשדות: **גב' תנו רבנן** **על שדה הארץ יחשב** הקישו הכתוב לשרה אחוזה מה שדה אחוזה יוצא ביובל ובגרעוין כסף אף בתי החצרים ויצאין ביובל ובגרעוין כסף א' מה שדה אחוזה אינה נגאלת בפחות משתי שנים אף בתי החצרים אינם נגאלים פחות משתי שנים ת"ל גאולה תהיה לו מיד הואיל ונתת להם כח יפה שבשדות וכח [ו] שדה שבבתיים יכול לא יצאו ביובל ת"ל וביובל יצא מאי קאמר אמר רב הונא לא נצרכא אלא למקדש בית בבתי החצרים וגאלו אחר מיד הקדש ופגע בו יובל בשנה שניה למאי מדמית ליה אי לבתי ערי חומה מדמית ליה איחלית ליה ללוקח אי לשרה אחוזה מדמית [ז] לכהנים נפקא להכי אצטרך וביובל יצא מתקוף לה רב זעירא מאי איריא גאלו אחר אפילו לא גאלו נמי א"ל [ט] אביי' שלא יאמרו הקדש יוצא בלא פדיון מנלן מבן לוי [טו] מה בן לוי שיפא כחו בממכרו חורע כחו בהקדשו ישראל שחורע כחו בממכרו אין דין שחורע כחו בהקדשו והתם מנלן דתניא **ו' יוצא ממכר שומע אני אפילו עבדיו מטלטליו ושטריו ת"ל בית ועיר אחוזות מה ת"ל**

ממכר **ז** ממכריו יוצא בחנם ואין הקדש יוצא בחנם אלא בפדיון ופלוגא דר' אושעיא דא"ר אושעיא הכל היו בכלל [ט] ונתן הכסף וקס לו כשפרט הכתוב בשדה אחוזה **ו' והיה** השדה בצאתו ביובל קדש לה' [ט] שדה הוא דפרק ליה ונפקא לכהנים אבל הנך כדקיימי קיימי וביובל יצא למא לי אמר רב פפא לא נצרכא אלא למוכר בית בבתי החצרים ופגע בו יובל בשנה שניה למאי מדמית ליה אי לבתי ערי חומה מדמית ליה איחלית ליה ללוקח אי לשרה אחוזה מדמית ליה השלמה בעי להכי אצטרך וביובל יצא תניא כוותיה דרב הונא ותיובתא דרבי אושעיא **ו'** המקדש בית בבתי החצרים הרי זה גואל מיד וגואלו לעולם גאלו **ז** אחר מיד הקדש הגיע יובל ולא נגאל חזור לבעלים ביובל:

הגהות הב"ח

(ה) ג' וסיוין צ"ו מקץ שבע שנים והדר כתיב:

רבינו גרשום (המשך)

[אפילו] מיד: ג' ת"ל גאולה תהיה לו מיד. כיון כתי ערי חומה: [ויבול לא יצא ביובל] מאי קאמר. אדרבה כיון דיפה כחון ידנס שיצאנו ביובל: [ופגעו בו יובל בשנה שנית. שגאלו: למאי מדמית ליה האי בית: א' יצא לבתי ערי חומה מדמית ליה איחלית ליה ללוקח. זה שגאלה מיד הקדש שהי החלטה לו לאחר י"ב חדש כדאמרן לעיל גאלה אחר מיד הקדש הגיע יום י"ב חדש וזה נגאלה היה חלוט לו: ואי לשרה אחוזות מדמית ליה לכהנים נפקא. שהרי גאלה אחר מיד הקדשן בפרקין לעיל ואם מכרה נזכר לאחר לא יגאל אלא יצאת לכהנים ככתיב והיה חשדה בצאטו ביובל לכתן תהיה: דאמר אצטרך וביובל יצא. להכי לבעלים: אפילו לא גאלו אחר נמי יוצא לבעלים אם הקדשן דהא כתיב וביובל יצא:] א"ל אביי. אם לא גאלה אחר יוצאה לו גזירה שלא

ממני' [תקיש יוצא בלא פדיון]: ומנלן. דאניה יוצאה בלא פדיון מכן לוי [שיפא] בוחו כמסביר כדנתן לקמן הכהנים והלויים מוכרין לעולם וגואלין לעולם חורע בוחו בהקדשו כדאמרנן לקמן דאני יוצא בלא פדיון **ישראל** שחורע בוחו כמסביר שחורע גואל אלא לאחר ב' שנים: [והתם מנלן. דאין הקדשו של לו יציא בלא פדיון: דתניא ואשר יגאל מן חלויים יוצא מסביר בתי ועיר אחוזות ביובל: שומע אני. ושאפילו מיר כעבדו שחורעו ומטלטלין שחורעין ביובל:] ח"ל בית וקין [אחוזות] שחם קרקע למעוטי חתי: אי"י כח תל' מסביר דמשמע כל מסכר. לא להכי כתיב אלא להכי מסביר [של קרקע] הוא דיוצא [בתנן] ביובל אבל תקישו אפילו קרקע אין יוצא בתנן בלא פדיון וכ"ש הקדשו של ישראל שחורע יוצא מהקדש בלא פדיון: [והאי קאמר רב הונא דמקדש בית צמתי חלרים וגאלו אחר מיד הקדש דיוצא מיד ביובל וחזרות לבעלים. והיוני פליגא דר' אושעיא דאמר ר' אושעיא] חבל חיו כנלל ונתן הבקא וקס לו. בין מקדש ביתו בין מקדש שדה אחוזות בין מקדש בית בבתי ערי חומה בין בבתי חצרים שהוא של פודה ואינו יוצא מירו ביובל: [בשפצור לך וכתובת. כגואל כעבד אחוזה מיד הקדש והיה חשדה בצאטו ביובל לכתן תהיה שדה חוה דפריק לז אחר ונפקא לכתנים ביובל:] אבל בחלוו תנן. גואל בתי חצרים מיד הקדש: בקרישין קיימי. ואינו יוצא מירו ביובל וחזרה דרב הונא: [אלא לר' אושעיא וביובל יצא דכתי חצרים למא ל': לא נצריבה האי וביובל יצא אלא למוכר בית בבתי חצרים ופגע בו יובל יא' לא לשדה אחוזה מדינית לית] השלמה בעי. [דכתניא בריש פירקין אכלה שנה לפני ויבלי משלימין לו שנה אחת לאחר היובל]. וס"א דלא ליקום ביובל אל משלימין לו להכי אצטרך וביובל יצא דאין משלימין לו: [תניא] בותיה דרב חונא. כדקאמר גואלו אחר מיד הקדש הגיע יובל ולא נגאל דחזור לבעלים ביובל. היינו תיובתא דרבי אושעיא דאמר קאמר אלא תוך כדקיימי קיימי דלא מירי ביובל: